

UREJENOST NATAKARJA JE SLIKA GOSTINSKEGA LOKALA

Lucija Šterk je dijakinja drugega letnika poklicnega izobraževalnega programa gastronomske in hotelirske storitve v Srednji šoli za gostinstvo in turizem v Novem mestu. Doma je iz Starega trga ob Kolpi.

Lucija, kako si se ti odločala za vpis na srednjo šolo?

Moja želja je sicer bila, da postanem vzgojiteljica. Potem pa je prišel deveti razred in treba se je bilo odločiti. Morda je h končni odločitvi prispeval moj brat, ki je obiskoval to šolo. Zaradi njegovih pripovedi mi je postala ideja, da bi se tudi jaz vpisala na to šolo, čedalje bližja. In sem se vpisala. Izbrala sem usmeritev v strežbo. Rada delam z ljudmi, rada jim pomagam, rada tudi delam. Sem komunikativna, iskrena, znam pristopiti k ljudem.

Omenila si, da rada delaš. Si že delala na področju gostinstva?

Ja, za mano je veliko praktičnega usposabljanja pri delodajalcu ter počitniškega dela. Delala sem v domačem okolju v Restavraciji Štajdohar, Kampu Jankovič, Črnomaljski kavarni, Gostilni Špec. Prakso pa sem opravljala tudi v Grand Hotelu Portorož. Pri vseh delodajalcih sem se počutila zelo sprejeto. Morda tudi zato, ker sem pri delu samoiniciativna. Kadar vidim možnost za kakšno pozitivno spremembo, to tudi povem ali pa kar sama poskusim. Sem tudi samostojna pri strežbi pijače in hrane.

Kako se počutiš na šoli?

Predvsem mi je na šoli všeč to, da se zelo dobro razumem s sošolci in sošolkami. Ravno tako imam zelo dober odnos s profesorji. Občutek imam, da sem razumljena. Če nastopijo kakšne težave, se lahko s profesorji pogovorim. Pomagajo mi pri odločitvah in iskanju lastne poti. Zanesem se lahko na njihovo pomoč.

Med šolskimi predmeti imam najraje strežbo, pravzaprav celoten proces strežbe, od priprave omizja, kjer je vsakič kaj novega, do specialnih znanj, kot so odpiranje vin pri gostovi mizi, področje somelještva ali delo barista (strokovnjak za pripravo kave).

Kaj odlikuje dobrega natakarja?

Najprej bi rekla, da so pomembni kilometrini, veliko prakse in seveda znanja. Pomembno je znanje tujih jezikov. Pri tem ravno ne blestim, se pa zavedam, da bom morala na tem področju še veliko delati.

Pomembna sta odnos do stranke in urejenost. Navdušena sem nad uniformo v strežbi. Uniforma veliko pove. Govori o profesionalnem odnosu in o tem, kdo si in kaj znaš. Ko si oblečem uniformo, se zgodi mala čarovnija. Počutim se strokovno, urejeno. Gost ve, kaj lahko pričakuje od mene.

Občutek imam, da je poklic natakarja premalo cenjen. Le malokdo se zaveda, da je treba imeti za opravljanje tega poklica veliko fizične in psihične kondicije. Delo z ljudmi je lahko izredno lepo, ni pa enostavno. Četudi se nekaterim zdi, da je lahko vsak natakar, to zahteva veliko znanja, strokovnosti in predvsem ljubezni do tega dela. Še tako na videz enostavno delo ni enostavno.

Ali že razmišljaš, kam po končani srednji šoli?

Vem, po srednji šoli se bom zaposlila. Rada bi delala v urejeni restavraciji. Moj cilj je, da postanem glavni natakar. Mislim, da z iskanjem dela ne bom imela težav. Dober glas vedno seže v deveto vas.

